

denne Hjemmel vilde bortfalde, naar Loven ikke fik et Supplement i Posteringer paa Finansloven eller den aarlige eller en anden Tillægsbevillingslov. Udvalget skulde ogsaa være tilbøjelig til at tro, at Statsrevisionens Flertal lægger Mere ind i Grundlovens § 49, end der er tilfjeldet ved Forbudet i dennes sidste Punktum; paa Finansloven kunde iøvrigt de efter dets Mening fornødne Positioner ikke vel optages, da det efter Motiverne til Loven af 1873 skulde afhænge af Omstændighederne, naar Opsigelse og Indløsning vilde være at foretage og i hvilket Omfang, og da Loven af 4de Mai 1875 vedtoges, var den hele Transaktion forlængst fuldbyrdet. I Tilfælde som det foreliggende at kræve yderligere „Hjemmel“, end den her givne, synes at være en Formalisme, der ikke passende kan lede til en Indemmitetserklæring i Beslutningen angaaende Statsregnskabet. Men selv om disse Udvalgets Bemærkninger ikke maatte finde fuld Medhold hos Thinget, vil det i al Fald, omtag vi, finde det urigtigt at vedtage en Udtalelse som den foreliggende, naar der i samme Regnskab findes virkelige Udgifter, der ere afholdte uden Hjemmel i Finansloven eller en Tillægsbevillingslov, og disse passere uden Omtale i Beslutningen. Saadanne Udgifter findes; vi skulle her nævne Overskriftelsen paa § 25, Nr. 6, Digearbejder paa Holland og Falster 81,000 Kr.

Mindretallet (Andersen) ser i den Omstændighed, at et Beløb paa i Alt 30 Mill. Kr., dels paa Indtægts- dels paa Udgiftssiden, ikke er opført paa Finansloven, en væsentlig Formfeil, men finder dog efter Omstændighederne ei heller tilstrækkelig Anledning til at gjøre denne Sag til Gjenstand for særlig Indstilling.

II. Ombytning af $\frac{1}{2}$ Million Thlr. preussiske 4 pCts. Obligationer med 1,360,000 Kr. 5 pCts. gøteborgske Kreditforenings-Obligationer.

Ifølge Statsregnskabets Forklaring over Reserfefondens Status den 31te Marts 1875 har Fonden i det da udløbne Regnskabsaar haft en Tilgang (S. 50) af 1,360,000 Kr. 5 pCts. gøteborgske Kreditforenings-Obligationer, der ere erhvervede ved Ombytning med 4 pCts preussiske Statsobligationer og have kostet 1,346,400 Kr.

Med den Sætning i Spidsen, at Reserfefonden bør have en saadan Beskaffenhed, at dens Forvandling til Kontanter kan paaregnes at lade sig udføre med stor Lethed og uden betydeligt Kapitaltab, hvorimod Nydelsen af en større eller mindre Rente ikke saameget kommer i Betragtning, har Statsrevisionen givet (S. 100—2) en ikke gunstig Kritik over de i Finansaaet skedfundne Omfætiinger med Fondens Midler og derunder betegnet den herommelte Omfætning som en høist uheldig Foranstaltning. Ligesom Statsrevisionen har haft nogen Tjæle til at sige, at Fonden ved denne Operation er bleven skilt af med et klækkeligt Beløb af sine værdifuldeste Bestanddele, saaledes er det selvfølgelig allerede en væsentlig Anke mod de indkjøbte udenlandske Kjøbtadskreditforenings-Obligationer, at de intetsteds og navnlig heller ikke i deres Hjem ere Gjenstand for Notering, men Indkjøbet er stillet under en særlig stærk Belysning ved det af Statsrevisionen endvidere Anførte, at Obligationerne ikke have eller siden Emissionen have haft en nogenlunde konstant Pris, og at det til ingen Tid efter Emissionen have været mulig at sælge dem i selv mindre Poster uden i alt Fald med et overordenligt stort Tab. Statsrevisionen har med disse Premisser udbedt sig oplyst af Finansministeriet, „om det maatte se sig i Stand til at yde Bidrag til Bedømmelse af, hvor stort et Tab der vilde opstaa, hvis Finanserne nu maatte sælge disse Obligationer.“ Finansministeriet har i sin Svarskrivelse af 25de Februar d. A. udtalt sig saaledes: „Det var ogsaa fornømlig af Hensyn til den høiere Renteindtægt af $13,333\frac{1}{3}$ Kr. aarlig, at man ansaa det rigtigt at foretage den paaanførte Ombytning af 4 pCt. preussiske Statsobligationer med 5 pCt. Gøteborgske Kreditforenings-Obligationer. Om der ved denne Ombytning vil opstaa noget Tab for Finanserne, og i saa Tilfælde, hvor stort det vil blive, ser man sig ikke i Stand til at oplyse, førend det har viist sig nødvendigt at sælge de Gøteborgske Obligationer, der iøvrigt efter Bestemmelsen skulle indfries i Løbet af 46 Aar fra 1872.“

Udvalget kan ikke erkende, at der har været noget berettiget Motiv til overhoved at sælge de 4 pCt. preussiske Statsobligationer, og at ombytte dem med Effekter af saadan Beskaffenhed som dem, der erhvervedes i Stebet, turde trænge til et Forsvar, der ikke hidtil er leveret. Saavidt Udvalget kan skjønne af Bestemmelserne i Foreningens Statuter, er der vel Sandsynlighed for, at Transaktionen ikke vil medføre positivt Tab for Statskassen, saa at det tør haabes, at den Stade, der er sket, indskrænker sig til, at Reserfefonden har modtaget en Tilgang, der ikke har de Egen-